

Bogácsi Tél

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XIX. évfolyam 4. szám 2008.

Áldott karácsonyt és boldog új évet
kíván Bogács Község Önkormányzata!

Tartalomból:

- Immemoriam Hegyi Imre
- Márton-napi Vigasságok
- A turizmus korszerű rendszere
- Batyusbál
- Oszálytalálkozó
- Debreceni kirándulás

Lesz jobb évünk is !?.

Tisztelt olvasók! A 2008-as év valószínűleg nem kerül be Bogács legsikeresebb, legjobb éve közé. Év elején, a költségvetés első körös tárgyalásakor úgy látszott, hogy a fejlesztésekre, beruházásokra szinte semmi sem jut, csak a legszükségesebb alapfeladatok ellátása és az intézmények működtetése biztosított. Aztán az elfogadott költségvetés már közel 50 millió forintos fejlesztés megvalósulását tervezte. Ahogyan múlt az idő, úgy látszott egyre biztatóbbnak a helyzet. Az idegenforgalmi visszaesés nem volt olyan drasztikus, mint amilyen korábban vélelmeztünk. Az intézményeinket folyamatosan tudtuk működtetni, az adóbevételek a tervezettnél megfelelően alakultak, és a kötelezettségeinket is folyamatosan eleget tettünk. A kisebb léptékű, a települési összképet javító fejlesztéseket elkezdtük, mint pl. virágosítás, padok és szemetesek kihelyezése, a diszburkolat elkészítése és az egyik buszmegálló rendbetétele. Folytatódott a településrendezési terv módosításának munkafolyamata.

Aztán következett 2008. július 14. Azt hiszem, a helyieknek nem kell részleteznem, hogy milyen óriási kárt okozott a tornádó. Fokozta a helyzetet, hogy bár a strandot és környékét nem érintette a vihar, mégis jelentős csökkenés következett be a nagyon kedvezőtenre fordult időjárás miatt. Az Önkormányzat és nagyon sok jószándékú támogató - közelről s távolról egyaránt - hathatós és gyors segítséget nyújtott a bajbajutottaknak. Ezért itt és most is a köszönetünket fejezzük ki. KÖSZÖNJÜK! Lehetne még számos dolgot, jót és kevésbé jót felsorolni, de azt hiszem, hogy ehhez ez a terjedelemből szűkösség egy kissé. Egy dolgot azért szívesen említek meg: több évi csökkenés után növekedett az iskolánkba beiratott gyerekek száma.

Az elmúlt évben számosan segítettek a település előreladását azok közül is, akiknek a mostani köszöneten túl sok mindent nem adtunk. Természetesen azoknak a fáradozása is nagyon fontos volt, akiknek ezért cserébe valamilyen fizetség járt. Mindenki kellett a közös sikerhez.

Kívánok mindenkinek az év végi ünnepekre sok pihenést, sikereket, kellemes meglepetéseket, új egészséget és soha el nem múló jókedvet!

A címre visszatérve, úgy gondolom, igen, de sajnos nem a soron következő.

Verhóczki Sándor
polgármester

(fotó: Vincze Ferenc)

Osztálytalálkozó

„Összejöttünk sok év után újra,
Felnőttként gondolunk vissza a múltra.
Rég látott társak, jó ismét köztetek,
Az elszállt időről hosszsan meséljeteek.

Messze repültek már a gyermekévek,
Gyertek elő régi szép emlékek!

Emlékszel még a meszi élményekre?
Kirándulásra, gyerekes csínyekre?
Dolgozatrásra, rejtett puskára?
Biziosztáskor rettegett bukásra?

Tanáraink fejét az ősz hinté tán,
Megszépült emléük szívünkben már.
Évek múltával, ha visszanezítetk,
Felragyognak a feledett képek.

Újra együtt hosszú idő után,
Repülünk együtt a múlt időszárnyán,
Száll az idő, követni sem lehet,
Messe már az, mi akkor volt a jelen.”

Siklósiné Daragó Mariannát köszöntik volt diákjai

Harminc éve már, hogy elhagytuk az Általános Iskola padjait és ezen alkalomból osztálytalálkozót, szerveztünk 2008. november 29-ére. Előkerestem a harminc évvel ezelőtti tablót, és telefonon keresztül értesítettem a volt osztálytársaimat az időpontról. Nagyon sokan elfogadták a meghívást. Az Öreg Malom étteremben találkoztunk volt osztályfőnökünkkel, Siklósiné Daragó Mariannával és kedves férjével.

A rossz idő ellenére kilátogattunk a tetetőbe, hogy tiszteletet tegyünk volt osztálytársaink sírjainál és elhelyezzük a kegyelet virágait. Visszatértünk az étterembe, ahol szépen megterített asztalnál hangos emlékezésbe kezdtünk. Nagy nevetések és visszaemlékezések sorozata következett. Majd jelentettünk és ezt követte az osztályfőnöki óra. A jelenlévők ezután pár mondatba sűrítették az elmúlt évtizedek eseményeit, a hiányzókról pedig aki tudott, beszámolt.

A névsorolvasás során gyertyák égtek az asztalon azoknak a volt osztálytársainknak, akik már nincsenek közöttünk. Egykori tanárnőnk örömmel látta, hogy a nevelő, irányító szó nem volt hiába. Munkája gyümölcse beért. Oldott, vidám hangulatban fogyasztottuk el a vacsorát, azután roptuk a táncot, na és a beszámolóknak se vége, se hossza nem volt. Sok-sok mondanivaló gyűlt össze bennünk harminc év alatt. Elhatároztuk, hogy öt év múlva a találkozót feltétlenül megtartjuk.

Adja a Jó Isten, hogy elhatározásunk valóra váljék!

Lénártné Kovács Zsuzsanna

Félév vége felé...

Az iskolai diákönkormányzatnak vannak hivatalos feladatai, de ez a gyerekközösség szervezi a szabadidős programokat is. Erre nagy szükség van, hiszen egy iskola akkor jó, ha nemcsak a tanulásról szól, hanem a jókedvről, a szórakozásról is. Egyszóval, ha szeretünk suliba járni. Lehet, hogy ezért választották a környékbeli településekről is olyan sokan a mi iskolánkat...?!

Munkánkat meghatározott munkaterv alapján végeztük.

Az új tanév új munkát jelentett új felelősökkel! Így az első feladatunk volt szeptemberben a diákönkormányzati tisztségviselők megválasztása. Az alakuló ülésen hagytuk jóvá az iskolai Házirendet, s több más iskolai dokumentumot. Iskolagyűlésen ismertettük az éves programunkat. Itt föl hívtuk a tanulók figyelmét - a lakosságát pedig a Bogácsí TV-n keresztül - arra, hogy az idén is folytatjuk a SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉST. Az elmúlt évek folyamán szinte településünk valamennyi lakója bekapcsolódott ebbe a nemes feladatba. Továbbra is várjuk a műanyagpalackokat és aludobozokat keddenként 14.00 és 14.30 között az iskolában. A befolyt összeget a legszorgalmasabb osztályok jutalmazására fordítjuk.

Nagy sikert aratott októberben az ŐSZI ALKOTÓHÁZ, ahol őszi természetéből készítették a gyerekek a fantasztikus alkotásaikat. Bebizonyosodott, hogy a gyermeki képzelet, kreativitás, felülmúlhatatlan. A foglalkozás végére egy csodálatos kiállításban gyönyörködhetünk. Természetesen az elkészített csuhébabát, körtesünit, tóklámpát, csipkélancot, krumpliból készült százlábút mindenki elvihette haza. Jó volt nézni a vidám gyermekarcokat, a boldog tekinteteket. Nekünk, a segítő nevelőknek ez volt az igazi öröm!

Novemberi programunkat az EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD keretében állítottuk össze. Iskolánk szinte minden tanulója bekapcsolódott az egészségmegőrzési programba. Az iskolardióban egész hónapban az egészség volt a fő téma: szövtünk az egészséges életmódról, az egészséges táplálkozásról, a lelki egészség megőrzéséről.

Rajzpályázatot hirdettünk ugyancsak ebben a témában. Szépen, igényesen kivitelezett munkák bizonyították, hogy mennyire fontos a gyerekeknek saját egészségük. Érdekes, s főleg tanulságos előadást hallottunk dr. Képes Ildikó Anna

Az előadáson sok gyerek vett részt

A Nyertes Hetes

iskolaorvostól és Fónad Beáta védőnőtől, akik délutáni foglalkozás keretében beszéltek nekünk az egészséges életmódról.

December elején minden osztályba ellátogatott a Mikulás. Hagymányainkhoz híven az alsós tanulóink részére megrendeztük a Mikulás-focikupát. Első helyen a Csiri Marcell, Kis Simon, Szabó Dániel, Marada Márk, Kiss Mercédesz, Verhóczki Luca, Szabó Petra összeállítású Nyertes Hetes csapat végzett. A torna gólkirálya Burcsák László lett.

Az egész hónap a karácsonyi készülődés ünnepi hangulatában telt. Lelki ráhangolódást keretében készültünk a karácsonyi ünnepi műsorra, díszítettük fel tantermeinket, és készítettük el díszünket az iskolai karácsonyfára.

A Bükkalja Általános Iskola tanulói és dolgozói nevében kívánok a község lakosságának áldott békés karácsonyt.

Lénártné Szeberin Csilla
tanárnő

A Mikulás is örült a szép verseknek

„Reneszánsz Év 2008”

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium az év tavaszán „Reneszánsz túsár” című pályázatot hirdetett, melynek keretében lehetőség volt múzeumi látogatásra és egyéb kulturális programra támogatást szerezni.

Pályázatunk sikerrel járt, és így mód nyílt rá, hogy egy 13 főből álló csoporttal szomszéd megyénk híres városába, Debrecenbe látogassunk. Igaz, kissé féltünk a szokatlan időponttól, de az idei november 11-én gyönyörű őszi napúság és köszöntött ránk, ami még hangulatosabbá tette napunkat.

Az oktatás egyik legjobb módszere a láttatás, a tapasztalatszerzés. Akit megérint a múzeum levegője, visszavágyik oda, majd saját gyermekét, unokáját is elviszi talán.

Debrecen gyönyörű város régi történelmi épületeivel, modern, szép főterével, élményfürdőjével, állatkertjével – megtekintését ajánlom mindenkinek.

Csiri Marcinak legjobban tetszett a harangtorony a Rákóczi haranggal, úgy ment a lépcsőkön, hogy a kőzáli zergéket is szegyenbe hozta volna. Horváth Robinak a vizes nyerte el tetzésését.

Nos, ennyi látnivaló után igazán ránk fért egy kiadás ebéd, amit a korgó gyomrunk is jelzett. Egy hangulatos étterembe ültünk be és mindenki azt választott, amit akart. Mivel le kellett sétálni

az ebédet, kimentünk a Nagyerdőbe, igaz, villamossal. Sokunknak ez is élmény volt, hiszen először utaztunk villamoson. Megcsodáltuk a Debreceni Orvostudományi Egyetemet hatalmas épületét. Jutott idő sétára és egy erdei játszótér kipróbálására is.

Már 4 óra is elmúlt, amikor ismét buszra szálltunk, és szép élményekkel elindultunk haza. A buszon mindenki elfoglalta a helyét és a zötykölődéstől elálmosodtunk.

A cél megvalósult – láttunk nagyvárost, múltat idéző emlékeket, épületeket, melyek falai között hazánk nagyjai is éltek, tanultak, dolgoztak.

A gyerekek felkészülten társalogtak a múzeumi órát vezető pedagógussal. Jó volt látni őket ilyen helyzetben.

Örömmel tölt el a siker – a pályázat eredményessége, a nap értéke, a siker, amit a gyerekekért tettünk közösen. Bízom benne, hogy a jövőben egyre gyakrabban számolhatunk még be ilyen jellegű iskolai programokról.

Lukács Lajosné
tanár

A Nagytemplom épületét megcsodálták iskolánk tanulói

A Debrecenbe kirándulók csoportja

A nap hangulata bizakodóvá tesz, értelmesen és értékesen eltöltött nap áll mögöttünk.

Erről a kiránduláson résztvevő gyerekek közül Ókrös Gyöngyi, Kocsis Viktória és Szabó Diána így fogalmazott:

November 11-én iskolánkból 13 tanuló Pannika nénivel és igazgató bácsival Debrecenbe kirándult. Azok a gyerekek vehettek részt a kiránduláson, akik azt tanulmányi és közösségi munkájukkal kiérdemelték.

A mezőkövesdi buszállomásra autóval vittek a szülők bennünket, onnan pedig egy kényelmes, de hosszú buszózással értünk Debrecenbe.

Először a Déri Múzeumban jártunk, ahol A Pál utcai fiúkról mintázott kiállítás megtekintése után egy fiatal hölgy 1848-49-es szabadságharcról szóló előadását hallgattuk meg, majd kézműves foglalkozáson mindenki nemzetőr dob készíthetett magának.

A következő állomás a híres Debreceni Kollégium volt. A Nagykönyvtárban még kézzel írt könyveket is láttunk! 1849-ben itt, a Kollégiumban tartotta üléseit az országgyűlés. A Habsburg-ház trónfosztását azonban a Nagytemplomban mondták ki. Ide is ellátogattunk.

Játékra is jutott idő

Szent Márton-napi hangverseny

Az idei Márton-napi Vigasságok nyitányként koncerten vehetett részt a bogácsi zenekedvelő közönség 2008. november 7-én a helyi Közösségi Házban.

Vincze Ferenc, kulturális menedzser meghívására a mezőkövesdi Szent László Ifjúsági Kamarakórus, valamint az énekkar szólistáiból alakult Mezőkövesdi Hang-Stúdió Egyesület tagjai szórakoztatták a megjelenteket.

A kórus tagjai hangképésben jártas, volt és jelenlegi zeneiskolások, akik már többen zenei pályán tanulnak tovább. Tanáruk Mozerné Horga Stefánia, magánének szakos hangképző zetanár, aki egyben az énekkar alapító-vezetője.

A rendezvény első részében a kórus fennállásának 10 éves jubileumán a Mezőkövesd kulturális életében kifejtett színvonalas tevékenységéért „Pro Urbe” díjjal kitüntetett együttes énekkara lé-

A Szent László Ifjúsági Kamarakórus és vezetője Mozerné Horga Stefánia

pett fel klasszikus kórusművekből és madrigálokból, valamint népdalfeldolgozásokból álló fél órás összeállítással.

Elhangzottak többek között Lassus Ünnepre jöttünk, Giardini Éljenek a vig nők, Kodály Esti dal, Bárdos Hej, igazitsad! című kórusművek.

A jökedvre derítő kórushangverseny követően, néhány perc technikai szünet után az énekkar operett szólistái: Cseh-Tóth Mária, Farkas Ágnes, Pap Zsuzsanna és Mozer Attila egyéni és páros produkciókkal lepték meg a közönséget.

Közkedvelt slágereket énekeltek Kálmán Imre Csárdáskirálynjából és a Marica- Gröfnöböl. Elhangzottak többek között Hajmási Péter, Te rongyos élet, Szép város Kolozsvár. A felőrárs szórakoztató műsor zárásaként a „Déryné” című filmből vált híressé „Dal a módiról” című dal csendült fel. A magyar népviseletben megjelenő énekesnő produkcióját tánc-

kar színesítette szintén népviseletben.

Ezt a számot is, úgy mint az egész műsort nagy örömmel fogadta a hálás közönség, sőt ez utóbbit a szünni nem akaró taps ismétlésre visszarendelte.

A több zenei stílusban is megmutató együttes, kórusként fegyelmezett, kulturált összhangra törekedve, majd a szólisták egyénileg is kibontakozva nagy örömmel tettek eleget az immár második évben kapott kitüntető meghívásnak.

Verhőczki Sándor polgármester úr lelkes szavakkal köszönte meg a fellépők műsorát és kedves figyelemmelgélletre mege a művészeti vezetőt.

Ez év Karácsonyán jelenik meg az énekkar második, egyházi kórusműveket tartalmazó CD-kiadánya.

Mozerné Horga Stefánia

Mezőkövesdi Hang-Stúdió Egyesület meghatározó tagjai

Boldog születésnapot!

Örmélti pillanat volt számunkra, hogy köszönthettük a december 9-én 103. születésnapját ünneplő Gyenes Irméné Rézi néniét Bogács és a környező települések legidősebb lakosát.

Rézi néni békés csendességben élt napjait unokája, Ilnonka - aki maga is két gyermek nagymamája - szeretetteljes gondoskodása mellett.

Az elmúlt években Rézi néni szervezete gyengült, de lenyűgöző módon felidézett emlékeit, élettörténeteit hallgatva meggyőződhetünk éles gondolkodásáról, páratlan emlékezőképességéről.

Rézi néni Istenben vetett hite mély alázatosságából fakad. Minden emberhez kövten, segítőkész volt, s most is szeretettel fordul az őket körülvevőkhöz. Valószínűleg ezért ajándékozta meg őt a Mindenható a hosszú élet bölcsességével, amit Rézi néni ott jártunkkor elárult nekünk.

Bogács Község Önkormányzata és a község lakossága nevében Csetneki Ernőné jegyzőné és Verhőczki Sándor polgármester fejezte ki jókívánásait.

Drága Rézi néni! Születésnapja alkalmából fogadj szívből jövő jókívánásainkat! Kívánjuk, hogy jövőre ugyanilyen jó egészségben köszönthessük!

Jankóné Jónás Zsuzsa

A 103 éves Rézi néni

Márton-Napi Vigasságok 2008.

A szerénységéről és szolgálatkészégéről ismert Márton püspök fáradhatatlanul tevékenykedett a keresztény hit terjesztésében. Kitartó munkájának eredményeként a toursi egyházmegye területén egyetlen pogány falu sem maradt. Több évtizedes hittérítése alatt szívbe zárták őt az utazók, a katonák, a foglyok, a kolodások, a pásztorok, kik pártfogójukat látták Mártonban.

Írásos emlékek szerint számos csoda kapcsolódik a nevéhez, ezek között vannak gyógyítások, halottak feltámasztása, ördögűzés, rablók megtérítése.

Ő volt az első szent, aki nem mártírként halt meg (397. november 8.). Emlékét helységnevek, imák, kápolnák, oltárképek, templomok őrzik, városok és falvak választották védőszentjükké.

Temetésének napja, november 11-e emléknappá vált. Márton-naphoz számos szokás, időjárás megfigyelés, jóslás tartozik. Rége e napot tartották az emberek a tél kezdetének, s majdan a paraszti év végének. A pásztorok ekkor hajtották be a mezőről a tavasztól őszig kint legeltetett állatokat, házról házra járva a gazdáknak köszöntőket mondtak, nyírfavesszőt ajándékoztak. Szent Márton vesszőjét a gazda tavaszig őrizte, ágai számból következtetett a koca leendő malacainak számára.

Szintén november 11-én kapták meg a cselédek évi bérüket és hozzá ráadásulként egy libát, aminek fogyasztása nem vallási eredetű volt (az alázatos Márton

püspökké választása előtt az érte jövő küldöttség elől a ludak óljába bújt, azonban a libák szárnyuk veresésével és gágogással elárulták őt), hanem azon az egyszerű tényen alapul, hogy a tavasztól hízalt szárnyasok erre az időre érték el a vágószűlyt. A 6. századtól a tél beállta előtt e napon kezdődtek az állatvágások (disznó, liba, kacsa). Első írásos beszámoló Márton-napi libalakomáról 1171-ből származik. Márton-napon kóstolták meg először az újbort is, ezért Márton az újbor bírójának is nevezik. Sok helyen rendeztek Márton-napi bálakat, vásárokat.

A bogácsi Márton-napi Vigasságok immár 8 éve egyesíti a Márton-naphoz kapcsolódó évszázados szokásokat. A bor és a gasztronómia ünnepe az idei évben idelátogatók, a Bogácsi Szüret című fotókiállítás megtekintésével gondosan összeállított szép felvételeket láthattak a szőlőről, a szőlőművelésről, a szüretéről, a borkészítésről és a vidám szüreti fesztiválról. A kiállítás megnyitása után a mezőkövesdi Szent László Ifjúsági Kamarakörz klaszikus kórusművekkel, az énekar szőlőtájból alakult Mezőkövesdi Hang-Stúdió Egyesület tagjai pedig közkezdvelt operett slágerek énekes-táncos előadásával szórakoztatták a megjelenteket.

A Szent Márton Borrend november 8-án délelőtt a Községi Házban tartotta éves közgyűlését.

A szokatlanul enyhe, kellemes időjárásnak köszönhetően sok ember látogatott aznap a Cserépi úti pincesorra, ahol humorral, zenével, táncsal, finom libaételekkel, különleges borokkal várták a vendégeket.

A nagy mazzorettek mellett először mutatkoztak be pompos koreográfiajukkal mazzorett csoportunk legkisebb tagjai. Először lépett fel a bogácsi közönség előtt a Sky együttes, és először járt községünkben Beleznay Andre humorista, aki a Meglepo és mulatságos című műsor áliportereként országos ismertségre tett szert. A humorista sajátos stílusával feledhetetlen delutánt szerzett a fiatalabb és az idősebb korosztály tagjaiból kikerülő hallgatósnak.

Beleznay Andre először járt Bogácson

A „Molnár Trió” előadásában Molnár György Lyra-díjas harmonikaművész vezetésével örökzöld dalokat, keringőket, sanzonokat, latin és magyaros dallamokat, polkát hallhatott a minőségi zenét kedvelő közönség, akik közül többen táncra perdültek.

A fellobbanó máglya lángja megmelegítette a vendégek testét. A búkkaljai tüzes bor szétáradva az ereken eljutott a szívekbe és a tudatba, nyomatékosítva ott a bogácsi Márton-napi Vigasságok feledhetetlen emlékét.

Másnap egész naps kirakodóvásár volt a fűrdő parkolójában.

A 11 órák kezdődő szentmisén a Szent Márton Borrend tagjai is részt vettek, ahol Hanák József esperes úr megáldotta a borosgazdák által elvitt újborokat.

A Bogácsi Pávákör előadásában felcsendültek a Szent Mártonról szóló énekek, melyektől visszhangzottak az ódon falak, mintha az alázatos Márton püspök ezzel is igyekezne meghálálni, amiért őseink valaha őt választották templomunk védőszentjének.

A Márton-napi Vigasságról írt tavalyi írástomat népi időjárás megfigyelés beigazolódását várva fejeztem be. Akkor, ha Önök, Kedves Olvasóink emlékeznek, a Márton-napi hősésből enyhe tél eljövételét vártuk. E népi megfigyelés beigazolódott. Az idén Márton barna lovon érkezett, tehát a jóslat szerint kemény tél várható...

Jankóné Jónás Zsuzsa

Márton-napi finomságok és készítője, Marincák Sándor

7 éves a Bogácsi Mazsorett Csoport

Fiatal lendületével, bájjával a Bogácsi Mazsorett Csoport 2008. november 23-án a bogácsi Községi Házban a jelenlévők lelkét is felülítette. Látványos műsorok előadása előtt Vincze Ferenc kulturális menedzser köszöntötte a vendégeket és mutatta be a 7. születésnapját ünneplő csoportot.

2001-ben a bogácsi Általános Iskola tanulójából alakult mazsorett csoport már az első évben iskolai rendezvényeken szerepelt. A nagy odaadással, lelkesedéssel végzett gyakorlások a második év végén meghozták az eredményt. Egyre több alkalommal léptek fel helyi rendezvényeken, később Tardon, Bükkzszercen, Hermdávcésén, Tiszavalkon, Abádszalókon, Mezőkövesden és Egerben is. Határainkon túl is bemutatkoztak, testvértelepülésünkön, Hárskúton a falu legjelentősebb rendezvényét színesítették.

Évi 15-20 felkérésnek tesznek eleget. Ezzel nemcsak a bogácsi Bükkalja Általános Iskola, de Bogács hírnevét is öregbítik.

Jelenleg 21 tagja van a csoportnak, ebből 14-en a Bükkalja Általános Iskola tanulói, 7-en pedig volt tanítványok. Heti rendszerességgel próbálnak az iskola tornatermében.

A csoport vezetője Jankóné Jónás Zsuzsa a bogácsi Általános Iskola pedagógusa. A tanárnő 1996-óta tart mozgáskultúrát fejlesztő szakköröket, és a mazsorett csoport megalakítása óta irányítja a lányok munkáját. Sokszor szabadidejét feláldozva iskolai tanórákon kívül is önzetlenül szervezi a csoport tevékenységét, gyakorol a lányokkal, és részt vesz a bogácsi rendezvények szervezésében. Személye elválaszthatatlan a bogácsi mazsorettektől, egyénisége meghatározó és példaértékű ebben a közösségben. Köszönet illeti meg ezért a munkáért.

Persze ne feledkezzünk meg magukról a fiatalokról sem, akik olyan értékeremelt elfoglaltságot találtak maguknak, ami nemcsak a saját fejlődésüket biztosítja, de munkájuknak, sikereiknek az egész falu részese, fellépésükkel Bogács hírnevét, elismertéget növelik. Köszönöm nekik.

A születésnap ünnepség két részből állt. Az első részben a lányok indulóikra készített koreográfiákat mutattak be egy és két bottal.

2003 - szüreti felvonulás

Ezután a csoport vezetője mondta el, hogy miért tartja fontosnak a 7. születésnap megünneplését, s köszönte meg a csoport működéséhez nyújtott támogatásokat.

A 7-es számnak nagy jelentőséget tanúsítanak hosszú idők óta. Gondoljunk csak az időmérésben a hét napjaira, a bibliában a hét szük, és 7 bő esztendőre. A hetedik év a hiedelem szerint mindig fordulópont az ember életében. A Bogácsi Mazsorett Csoport megalakulásától ez év októberéig 7 év tel.

A csoport együtt maradása elsősorban a lányok, elszántsá-

gának, kitartásának eredménye, hiszen mindez elengedhetetlen a csoporttevékenység elsajátításához, a szereplés, a megmutakozás nehézségeinek felismeréséhez, felülkerekedéséhez. S ahhoz, hogy a csoport 7 évén át együtt tudott maradni, nagyon sok ember együttes, folyamatos segítségére, összefogására volt szükség. Először is a szülőkére, akik nemcsak anyagi támogatást nyújtottak lányaiknak, hanem sokszor a hétvégi családi programjaikat is a mi fellépéseinkhez igazították. Másodszor köszönetet mondok a Polgármesteri Hivatalnak, valamint a bogácsi Általános Iskola volt igazgatónőjének, Szeienci Miklósnének, és a jelenlegi igazgatójának, Szabó Lászlónak, amiért lehetőséget és teret adtak, adnak a mazsorett műfaj műveléséhez, népszerűsítéséhez.

2002-ben elkészült az első egyenruhánk. Köszönetet mondunk ezért a Bogácsi Iskolás Gyermekéért Közalapítvány Kuratóriumának, és Szajlai Sándorné, Maricának.

Számos fellépésünknek köszönhetően több támogatóra találtunk, kik segítettek abban, hogy 2004-ben új fellépő ruhát varrathattunk. Köszönetet mondunk ezért Lukács Lajosnének, Kovácsné Volford Eikának, Nagy Györgynek, Batki Tibornak, Nagyné Márkus Eleonórnának, Mikesz Lajosnak.

2006-ban szülői hozzájárulással cizmát készítettünk, s így már teljes lett a formaruhánk.

Az idei Fűrődfesztiválon mutattuk be először legújabb fellépőruhánkat. Elkészüléséért szeretnék köszönetet mondani a szülőknek, Szamosi Ferenc mesterszakácsnak, továbbá a Kőkorszaki Pocaotömő Étterem vezetőjének, Verhóczki Sándor polgármester úrnak, Sáfrán Sándor vállalkozónak és Janko Barnáné varrónőnek, aki a terveink alapján elkészítette ezt a csodálatos mazsorett ruhát.

Az ünnepi műsor második részében ismert filmslágerekre összeállított pomponos, és két botos koreográfiákat láthatott a közönség.

A csoport eddigi működéséhez nyújtott támogatásokat a lányok emléklappal köszönték meg.

S mint minden születésnapon, itt is volt torta, tüzijáték, ajándék. Hálásan köszönjük ezt a Polgármesteri Hivatalnak, a Thermálfürdő Kft-nek, a Bükkalja Általános Iskolának, Bükkalja Takarékszövetkezetnek, Verhóczki Sándornak, Janko Barnánának, Novák Ferencnek és feleségének, valamint Batki Tibornak.

Reméljük, ez a szép ünnep mindnyájunkat annyi pozitív energiával töltött el, ami erőt, lendületet ad a hétköznapi munka folytatásához.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Csoportkép - a második formaruhában

A TURIZMUS KORSZERŐ IRÁNYÍTÁSI ÉS MŰKÖDTETÉSI RENDSZERE

Magyarországon a turisztikai iparág fejlesztése és megújítása megkezdődött. Régiós szinten kidolgozták a középtávú fejlesztési terveket, és az elkövetkező időkben pályázatok jelennek meg turizmus irányítási rendszerének átalakítására.

Egy olyan idegenforgalmú községben, mint Bogács, az elkövetkező pár évben egyre többet fogjuk hallani a turisztikai desztinációs menedzsment szervezet (TDMSZ) kifejezést. Ez nem más, mint a turizmus irányítási és működtetési rendszerre a turisztikai fogadóteréségben. Egy olyan szervezet, amely a turizmusban dolgozók széles rétegét vonja be a tervezési, kiszolgálói és értékelési folyamatokba. Azoknak az embereknek a kezébe adja a turisztikai döntéseket, akik a legjobban érdekeltek a sikerben, mivel boldogulásuk függ tőle.

A TDM szervezete egy alulról felfelé építkező, a turisztikában érdekelt vállalkozásokat, lakosságot, szakmai és civil szervezeteket és az önkormányzatokat magába tömörítő önkéntességben alapuló szervezet. Célja, a fenntartható versenyképes turizmus rendszerének kialakítása, és működtetése. A turisztikai résztvevőket tömörítő szervezet egyesületi vagy non profit kft. formában tevékenykedne, és 2-3 fő szakképzett munkatársat foglalkoztatna egy információs irodában. A szervezet tagságának döntései alapján, az elnökség irányításával ezek a munkatársak a következő fő feladatokat látnák el.

- Turisztikai tervezés
- Új turisztikai termék és vonzerő fejlesztés
- Információs/gazdálkodási rendszer üzemeltetése
- Informatikai rendszer bevezetése, szállásfoglalás, honlap üzemeltetés
- Marketing és reklám tevékenység
- Turisztikai adatszolgáltatás, kutatás és értékelési rendszer üzemeltetése
- Képzési, továbbképzési rendszer kiépítése
- Turisztikai szereplők tevékenységének összehangolása, partnerség kialakítása

A TDMSZ felállítására az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében pályázat jelenik meg december hónapban. Bogács képviselő testülete elkötelezte magát a helyi turizmus fejlesztése mellett. Elvi határozatot hozott egy Bogács központú helyi turisztikai desztinációs menedzsment szervezet létrehozásáról. A szervezethez csatlakozni kíván Bükkzsérc, Cserépfalu, Cserépváralfa és Szomolya községek önkormányzata is. Az előkészítő bizottság kidolgozott és beadott egy, a szervezet felállítását célzó szakmai pályázati regisztrációt, melyet az irányító hatóság elfogadott. Megkezdődött a turisztikai szervezet alapszabály tervezetének kidolgozása. Egyeztetések indultak meg a tagdíjrendszer kialakításáról. A társadalmi vitára kiírt pályázat véleményezése és áttanulmányozása megtörtént. A képviselő testület felkérte a projekt menedzszt, hogy a pályázat kiírása után 30 napon belül tegyen javaslatot a pályázat kidolgozásának ütemezéséről és végrehajtásáról.

Bogács turizmusa Észak-Magyarországon meghatározó jelentőséggel bír. Bogácsot az itteni emberek szorgos munkával pár évtized alatt egy mezőgazdasági faluból az ország egyik legjelentősebb idegenforgalmú településévé fejlesztették. Képesek voltak váltani, megújulni. A helyiek az itt letelepedő vállalkozó szellemű emberekkel összefogva olyan eredményeket tudtak felmutatni, ami országos elismerést váltott ki. Ezeket az eredményeket csak akkor tudjuk megtartani, ha tovább fejlődünk, továbbra is vezető szerepet vállalunk a turizmus fejlesztésében. Ez nem csak Bogácsnak, de a környező településeknek is létkérdés.

Ennek az új turisztikai szervezetnek az a feladata, hogy folytassa, amit elődeink elkezdtek, és egy újabb lökést adjon Bogács és környéke turizmusa fejlődésének.

Vincze Ferenc
kulturális menedzser

Fürdők éjszakája

December 5-én a Fürdők Éjszakája keretében fővárosi mintára Bogács fürdője is várta a lazításra, kikapcsolódásra vágyókat. Az egész nap zuhogó eső sem szegte az érdeklődők kedvét. A hagyományteremtő szándék, a rendkívül gazdag programajánlat sok embert vonzott. A TV-ből ismert Lajsz András és csapata látványos, akrobatikus koktélishow-val nyugtázta le a fürdővendégeket. S lévén aznap december 5-e, a hangulat fokozása érdekében megérkezett a Mikulás a Moulin Rouge táncker kíséretében. A forró víz mellett a mikulásruhájukból kivetkőzött lányok fergeteges tánca forrósította tovább a léghőmérsékletet. A medencében táncoltak, mulattak a vendégek zárásig (hajnal 4 óra).

A szervezőket dicséri, hogy mindenki jól érezte magát, a vendégek élvezték a látott műsorokat.

J. J. Zs.

Lajsz András koktéllal örömmel fogyasztották az éjszakai fürdőzők

Im memoriam Hegyi Imre

Hegyi Imre (1918-2008)

Számos hírportál, újság adta hírül december elején a számunkra, bogácsiak számára megdöbbentő szomorú hírt:

„Meghalt Hegyi Imre közíró, a Tokaji Írótabor egyik alapítója, egykori országgyűlési képviselő. 90 éves volt.”

Az 1918-ban a délborsodi Bogács született Hegyi Imre a II. világháború után a Parasztpárt képviselője lett, 1948-tól 1952-ig, majd 1974-től 1978-ig országgyűlési

képviselő volt, évtizedeken át pedig a Hazafias Népfront Borsod – Abaúj – Zemplén megyei titkára.

Közíróként meghatározó szerepe volt a Tokaji Írótabor létrehozásában. Az írótabornak elsőként otthont adó Tiszaladány díszpolgárává választotta.

Hegyi Imre a Nagy Imre Társaság tiszteletbeli alelnökéként ápolta a volt miniszterelnök emlékét, miként Bajcsy Zsilinszky Endréét is, akinek miskolci emléktábláját ő avatta fel.

A pillám könnytől nedvesek.

- A szél az oka – így nyugtatom magam, s közben arra gondolok, amikor még együtt ballagtunk a néma faluszélig és szellemzavadat éhesen lestem.

- Mert bizony, bizony úgy van az, hogy a költőtől, írótól elfut a tavasz.

Hogy ezt mondtad, erre most is világosan emlékszem. Meg arra is, hogy „a kimondott szó elhangzik a fülnék, a kidalolt vágyak rendre kihülnek, és fehér lesz az arc, mint a hófúvás.”

Suhogtak a hőlepte fák ott a Verencében, Bogácscon. Te akkor hirtelen megszaporáztad a lépteidet.

- Tudod, várnak engem amottan – mutatnál a Jács-völgy felé, s még fel sem ocsúdtam, távolodó alakod beleolvadt az erdő sötétjébe. Eltűntél, mint régi, halk legendák.

Kábulatomból lassan rezzzenek. Jeges hideget hord széjjel Bogácscon a decemberi szél, a templomtorony is beleremeg. Sír a harangszó Szent Márton hajlékából.

Imre bátyám! Milyen megalázó és utálatos ez a világ, amelyben itt maradunk még egy kis időre Nélküled.

Mostanra már agyunkig, szívünkig lehatolt a döbbenet, hogy Te is elmentél a nyugtalan árnyak útján. S azóta mogorva lett, üres és árva otthonod a Verencében.

Arra gondolok, hogy elfelejtett képedet felakasztom majd az ámbitus falára, örökmécsést gyújtok elébe, és csöndesen a küszöbre ülök. De előbb jó férőhelyet, mely gondonka szőlőn, s lelkem erős bort és tompa fényt kíván! Majd újra csöndet, melyben csak a tollam hegye hersen.

De nehéz! Nem akar a könny apadni, nem akar a szó szakadni! Ám csak azért is, mégis, fejfádra üzenetet írok. Üzenetet, minden síroddhoz érkezőnek: Állj meg, Vándor, ne tétovázz! Maradj itt egy kicsit és elmélkedj! Elmélkedj és emlékezz! Itt nyugszik egy ember, aki több volt az átlagosnál. Sokkal-sokkal több! Alkotó volt és hűséges! Hűséges embertársaihoz, hűséges Bogácschoz.

S aki Dsida Jenő szavaival üzen most nekünk:

„megtettem mindent, amit megtehettem, kinek tartoztam, mindent megfizettem...”

Bogácscon ezekben a napokban furcsa a tél. A hulló hóhelyek megállnak a levegőben, s lábujjhegyen járkálnak az angyalok. Én ezt gondolom, miközben „reszkető térdem csöndesen földet ér, és megcsókolom a havat csak azért, - mert fehér”.

Elbúcsúztál tőlünk, Imre bátyám! S a búcsú mindig fáj! De tudom, nem haltál meg, nem hagyta itt bennünket örökre, csak előrementél, át a túlsó partra.

Én pedig innen, a folyó innenső partjáról nézek utánad és üzenem Neked:

„Hiszem

s egyre inkább;

a zúgásnak tiszta csöndje lesz

s vigasza minden árvaságnak:

fehérezésű remény,

legyőzött halál.”

Hajdu Imre

Imre bácsi hüen ápolta a II. világháborúban elesettek emlékét

Madarak és fák napján fát ültetett Imre bácsi

REMÉNYKE

A botanikusok a világ minden részéről csaknem egy évszázaddal ezelőtt tudatták egymással angol és német nyelvű szaklapjaikban, méghozzá nagy-nagy sajnálkozással és szomorúsággal, hogy annyi más egzotikus növényhez és ritka állatfajhoz hasonlóan kipusztult a mérsékelt éghajlati öv legkorábbi, kikeletet köszöntő virága, a reményke. Hivatalos latin nevén a flos spei, magyarul a reményvirág. Leválogató példányait 1909-ben még regisztrálták Erdélyben a Hargitán, és a Magas Tátrában a Moskie Oko környékén, ám 1909 decemberétől 1910 áprilisáig olyan zord, kemény hideg uralta tartósan a két területet, hogy tucatjával hulltak el a zergék, sőt a barnamedvék is, nem csoda hát, hogy a reményke is áldozatul esett e cudar időknék.

A botanikusok sajnálkozása nem is annyira egy virágnak szól, hanem sokkal inkább az első virágnak, a minden más növényt megelőző tavasz hírnökének. Mert valamikor nem a hóvirág, a fekete hunyor, a vinca minor, az illatos ibolya, a tözike jelképezte, hirdette a tavasz közeledtét a mi vidékünkön, hanem egyes egyedül a reményke, ez a karácsony éjszakáján, mindig az éjféli mise után kinyíló halványkék színű, szelíd virág, amit a karácsonyi csendben, gyertyafény mellett ámulva bámult és csodált az emberfia, miközben e látványtól, vagy inkább az e virágból áradó láthatatlan, de annál erősebb energiáktól, lelke-teste optimizmussal, reménnyel telt meg.

Magyarázatul, hogy honnan tudom én mindezt, illetve, hogy miért van ellentmondás a tudósok állítása és az én állításom között, elárulom: a tudósok sem tudnak mindent pontosan. Én ugyanis biztos tudom, mert láttam azt a virágot és csodáltam, sőt, gyermekként átéreztem azt az áradó energiát, ami ebből a szelíd szirmokból áradt. Pedig én 1910 után, csaknem negyven évvel később születtem, s akkor sem a Hargitán, vagy a Moskie Oko környékén voltam gyerek, hanem csak egy Bükk ölelte kislaluban, ahol a szomszéd Góré Erzsi néni minden karácsony éjjelén, az éjféli miséről jövet, megmutatta nekem a tiszta szobájuk sarkában, az ámbitusról behordott rozmaringgal teli virágládák között, delejes fényvel világító reménykét.

Hogy erről a botanikusok miért nem tudtak, azt én nem tudom. Talán, mert Erzsi néni nem értesítette őket, s így azt sem árulta el nekik, amit nekem mindig ezen a különleges éjszakán elmondott, nevezetesen, hogy ez a virág olyan érzékeny, mint a mimóza, de törékenysége ellenére mégis olyan vakmerő, mint a hitet, reményt hirdető apostolok voltak annak idején. S e virág nem törődik azzal, hogy a farkasordító hideg-

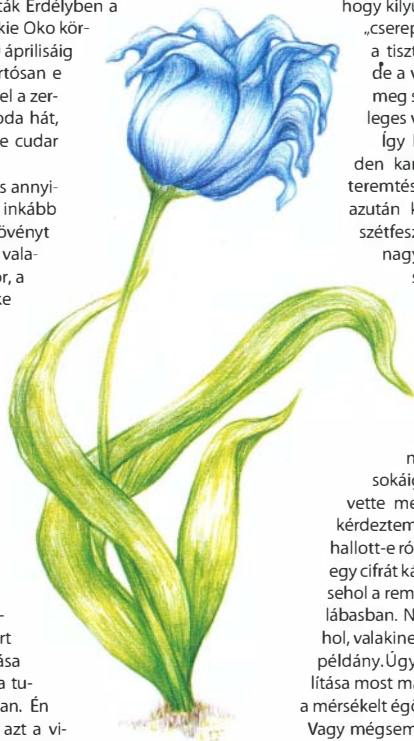
ben nyomban elpusztul, mert neki valami belső küldetéstől táplálva, nyílnia kell karácsony éjszakáján, s meg kell mutatnia magát az embereknek, hogy lelkiükben felgyűljön a remény tüze. Ezért, még mielőtt Katalin napja táján beköszöntené a nagyon kemény hideg, ő – mármint Erzsi néni – a reménykét tövestől kiássa a kert végéből, az orgonabokor alól, s beleteszi abba a lyukas lábasba, ami legalább tíz éve már, hogy kilyukadt, de pont jó lett a reményke „cserepének”. S a virágot behozza ide, a tisztaszobába, ahol ugyan nem fűt, de a vastag falak között mégsem fagy meg sem a rozmaring, sem ez a különleges virág.

Igy láthattam én gyermekként minden karácsony éjjelén a reménykét, a teremtesnek e szerény gyönyörét, hogy aztán kipirult arccal, keblemen szinte szétfeszítő örömmel rohanjak haza, s nagypapámmal jóízűt falatozok a frissen süttött, angyalhurkából!

Aztán, ahogy múlt az idő, egyszer csak megszakadt minden. Hogy mikor, melyik évben, azt pontosan már nem tudom. Én elkerültem a faluból, s felnőve már más kezdett el érdekelni. A szomszéd Erzsi néni is meghalt időközben. A háza sokáig üresen állt, majd egy rokona vette meg, akit egyszer óvatosan megkérdeztem a reménykéről, hogy tud-e vagy hallott-e róla valamit, de ő erre feleletül csak egy cifrát káromkodott. Én azóta nem láttam sehol a reménykét. Sem kertben, sem lyukas lábasban. Nem is hallottam róla, hogy valahol, valakinek még lenne belőle legalább egy példány. Úgyhogy hajlok rá, a botanikusok állítása most már tényleg igaz lehet, s kipusztult a mérsékelt égöv alól a flos spei, a reményvirág.

Vagy mégsem? Hisz bennem máig itt él! Lám, mostanában egyre élesebben és tisztábban látom a múltat! S benne Erzsi néni tisztaszobáját is, a szekrények tetején illatozó birsalmákkal, az oly szeretett rozmaringokkal, és a mindennél jobban csodált reménykével. Sőt, valamivel többet is látok! Azt, amit akkor nem mondtok el nekem Erzsi néni (azt hiszem, akkor még meg sem értettem volna), amire csak később, talán éppen most, magamtól jöttem rá, hogy a reményke valójában nem más, mint kebelmelegen felnövekvő, szívdobbanástól viruló kis virág. Szóval, valami rendkívüli különlegesség. S ha vigyáz rá az ember, nem hagyja elpusztulni, akkor jobban melegít, mint a legmodernebb Vaillant-kazán. S azt hiszem, ettől az energiától van az, hogy: dum spiro spero, amig élek, remélek.

Békés karácsonyt és boldog új évet! S kívánom azt is, hogy karácsony éjszakáján minden keblel nyíljon, és minden szívet melegítsen fel egy kis virág. A reményke.

ADVENTI GONDOLATOK

Az ünnepre való készülődés adja meg annak szépségét és méltóságát. Minél jelentősebb az ünnep annál több hagyomány, népszokás kötődik hozzá. A katolikus egyház három nagy ünnepe között, világi területen legnépszerűbb a karácsony, széles körben való elterjedését sok minden alátámasztja. A téli napforduló több világvallás ünnepé-

nek időszaka. Az egyházi ünnepeink közül, ha szabad ilyen puritán módon fogalmazni, ez a legemberibb ünnepünk. Hiszen Isten emberként való születését ünnepeljük minden karácsonykor. Ennek az ünnepnek előkészületét jelenti az advent, maga a várakozás.

Molnár V József szavait idézve:

Az éjszaka, a szorongató sötétség nagyon hosszúra nyúlik ilyenkor. András muzsikát záró napja után- Isten fehér abroszt terít a tájra, tiszta illatos gyölcsát adja a hónap; s a régi ember a lelkét betakargatta. Miképpen megóvta a hó az őszön sarjadt alig életű vetést, aképpen óvta a végtalanná tisztult embereket is; és őrizte őket minden hajnalon az adventi áhitat. Jóval napkelte előtt gyermekek csengették végig a falut (felénk töklámpással mentek a kivilágítatlan utcákon az emberek), s templomba ment mindenki, aki csak járni tudott. Az „aranyosmisé”-ken az ő leheltük tette meleggé a köhídeg tplementot, mint a hajdani karácsonyéjen Betlehemben a barmok lehelete az istállót, amelynek jászlában a testet-lelket pusztító sötétség kellős közepén világra született Jézusban a Mindent teremtő és igazító Isten. ...A hajdan volt ember elkiénielte magából a fájdalom, magából és környezetéből... s helyét fészkelte az örömmek. Énekelt minden napon, de ... advent adta alkalmát a dalnak, a karácsonyváro alig-fényű napok, a ...remény időszaka.

Hitte, hogy minden karácsonyán a téli napfordulat csuda-idején újra meg újra megszületik Jézus. Énekes ritusok garmadával készítette lelke sárány szalma-jászlájt, hogy karácsonykor éjféljé mise után ...elimidákozhasssa:

„Begyűtt a Jézus a házamba,
Házam közepén megállta.”

Mert benne született meg minden esztendőben.

Az ember, mert hittel tette a dolgát Isten kegyelméből a Szűz része lett, öle, méhe a születni készülő Fénynek, aki ...kétkez esztendővel ezelőtt Isten fiaként közénk jött, hogy életével „láltassa” a Törvényt; de aki a kezdetek óta létezik, aki ma is, minden esztendőn karácsonyéjfélen újra meg újra benünk, Boldogasszonnyá változott népeben világra szépül.”

(M.V.J.: Egészség, Mélius, Pécs, 1995.)

Szeretném megköszönni mindazoknak a segítségét, akik adományukkal, figyelmességükkel, munkájukkal segítettek a bajbajutottakon és a rászorulókon!

Minden kedves olvasónak áldott karácsonyi ünnepeket kívánok!

Zsák Terézia MKSZGY Szolgálat vezetője

A MIKULÁSNAK küldöm szeretettel ezt a verset:
Ha én Mikulás lehetnék minden évben kétszer jönnék, s ha fordulnék tizenkétszer, akkor sem jönnék elégszer, mert az öröm, amit hozok nagyon gyorsan elpárolog. Olyan sok a szegény ember, aki álmodozni sem mer, ajándékot nekik adnék, mindig hozzájuk szaladnék. Elhalmoztam őket hittel, reménnyel és szeretettel. Békét hoznék a zsákomban, tisztességet puttyonyomban. S ha nem bírnám már e terhet, építenék egy nagy termet, minden embert befogadnék, kinek nem jutna más hajlék. Nekik adnám a kabátom, a süvegem és a zsákom, s boldogsággal megpakolva, Mikulássá alakulva járhatnák ők a világot, teljesítve minden álmot.

Bódi-Soós Judit

Minden jó gyerekhez eljött a Mikulás

Nagycsaládos kolléganőm humorizált a napokban. Jézus megkérdézheti tőlünk: Kértelek én benneteket arra, hogy a születésnapomat vásárlással ünnepeljétek? A szeretteinknek azt próbáljuk adni, ami a legdrágább számunkra, mint például az idő. A pillanat örök. Jó megtölteni tartalommal és ezt az örökséget megosztani velük. A szeretteink számára a jelenlétünket senki más nem adhatja meg helyettünk.

Batyusbál

Az idén harmadik alkalommal rendezte meg a bogácsi szülői munkaközösség a Bükkaljai Általános Iskola játékonysági bálját, melynek bevételét teljes egészében iskolánk tanulóira szándékoznak fordítani.

Az előző évek tapasztalatait felhasználva, mondhatjuk gördülékenyen ment a szervezés. Mindenki tudta a saját feladatát és a közös munka meghozta gyümölcsét. Egy jól megszervezett, színvonalas gyermekműsorral színesített, jó hangulatú bált tudhatunk magunk mögött.

A vendégek köszöntése után a gyermekek által előadott versek, zenei darabok és a mazzorettes lányok pomponos előadása nyitotta meg a rendezvényt, mutatván iskolánk tanulóinak sokoldalúságát. Mindig igyekezett és szorgalommal készült, a mögöttük álló, felkészítő szülők és pedagógusok munkáját tükrözve. Ezek után Verhóczy Sándor polgármester úr, bálunk védnöke köszöntötte a megjelenteket, majd iskolánk igazgatója Szabó László összegezte az elmúlt év eredményeit s kívánt a vendégeknek jó szórakozást.

A közel kilencvenfős vendégsereg hajnalig tartó táncpalánkkal és jókedvvel „köszöntötte” meg egész éves igyekeztünket. Hiszen ez nemcsak egy bál volt, ahol egy csoport jól érezte magát, hanem azt is bizonyította a rendezvény, hogy támogató magánszemélyek és vállalkozások sora áll mögöttünk. Ezt tükrözte a tombolatárgyként felajánlott ajándékok sokasága, a támogatói jegyet vásárló, de megjelenni nem tudó szülők nagy száma is. Köszönet érte!

Köszönet továbbá Bogács Község Önkormányzatának és a Bogácsi Thermálúrdó Kft-nek, akik minden évben jelentős összeggel alapozzák meg munkánkat, segítenek eredményeink elérésében, és ezáltal teszik gyermekeink iskolai hétköznapjait változatosabbá.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem a szülői munkaközösség tagjainak a munkáját, akik nemcsak a bál napján, de előtte és utána való napokban is nagy segítséggel járultak hozzá az est sikeréhez.

A bál bevételének lehetővé teszi, hogy továbbra is támogathassuk az iskolai rendezvényeket, és saját programokat biztosíthassuk gyermekeink számára. Kívánom, hogy szervezetünk ugyanolyan eredményes legyen az előttünk álló időszakban, mint az elmúlt években.

FónadBeáta

Mikulás

December 5-én este a legkisebbekhez is eljött a Mikulás. A nagy találkozásra a Közöségi Házban került sor, ahol 1-3 éves gyerekek várták a piros ruhás „ajándékhozót”.

Mint szülő, talán jobban izgultam a kislányomnál, és lehet, hogy ezzel nem voltam egyedül az anyukák között. Vajon hogy fogadja majd a kicsi a Mikulást? Kíváncsi leszel?

Őrülni fog? Tartózkodik? Netán megjijed?

Legalább olyan izgatott voltam, mint egy vizsga előtt.

Félelmem – félelmünk – alaptalan volt. Mindenki örömmel fogadta a Téliapót, és főként az ajándékokat.

Talán, ha a Mikulás tovább tudott volna maradni az „apróságok-kal”, ők is jobban fel tudtak volna oldódni, és átadják magukat az élménynek. De hát Mezőkövesden is 200 gyerek várva várta a teli zsákkal érkező Mikulást, így sietősen távozott a bogácsi kisgyerekektől.

Az apróságok nem féltek az „ajándékhozó” Mikulástól

Bene Ildikó

Leonyid Volodarszkij

Karácsonyi folyosó

Van a világban Karácsonyi folyosó,
Hol pápista s pravoszláv összejő
Megvitatni, legfőképp mi a fő,
Legyőzve könnyedén vizsályt, elő-
ítéletet –ez a csevely most arra jó.
Két hét mindössze a hossza,
Két hét a csodás időfolyosó hossza.
Kár, hogy nem futja hosszabbra,
S nem húzódik el, mint a háborúk.
Holott az volna földünkön a szép,
Ha e két hét elnyúlna egy évre:
Mennyi öröm és jó megtörténne.
S mint kellelten klón, tűnne a sötét

Cseh Károly fordítása

BOGÁCSITÉL
Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő:
Jankóné Jónás Zsuzsanna
Szerkesztőség:
Bogács, Alkotmány út 9.

Fotók:
Jankóné Jónás Zsuzsa
Lénártné Szeberin Csilla
Verhóczy Sándor
Jankó Gergely

Nyomdai munkák:
Pető Nyomda
Mezőkövesd, Tel.: 49/414-000